

YHTENÄISYYS

Pietarissa on ilmestynyt jo 3 numeroa aikakauslehteä „Borba”, joka on julistanut itsensä „ryhmäkuntiin kuulumattomaksi”. Aikakauslehden perussuuntana on yhtenäisyyden puolustaminen.

Yhtenäisyys kenen kanssa? — *Likvidaattorien kanssa.*

Likvidaattorien kanssa aikaansaattavan yhtenäisyyden puolustukseksi julkaistiin „Borban” viime numerossa 2 artikkeliä.

Ensimmäinen artikkeli on tunnetun likvidaattorin J. Larinin. Sen samaisen Larinin, joka kirjoitti hiljattain eräässä likvidaattorien lehdessä:

„Kapitalistisen kehitystien puhdistaminen absolutismin jäännöksistä tapahtuu ilman mitään vallankumousta... Ensivuoroisena tehtävänä on... juurruttaa laajoihin joukkoihin se johtava aate, että alkaneella kaudella työväenluokan ei ole järjestäydyttävä „vallankumousta varten” eikä „vallankumousta odotellen”...”

Juuri tuo sama likvidaattori puolustaa nyt „Borbassa” yhtenäisyyttä ja ehdottaa sen muodoksi *federaatiota*.

Federaatio on tasa-arvoisten järjestöjen sopimus. Näin ollen Larin ehdottaa, että työväenluokan taktiikkaa määriteltäessä on „typistämättömien tunnusten” kannalla olevien työläisten valtaenemmistön tahto *mukautettava* niiden vähäisten likvidaattoriryhmien tahtoon, jotka ovat suuremmassa tai pienemmässä määrin edellä esittämiemme sanojen kannalla. Likvidaattori Larinin perin viekkaan suunnitelman mukaan työläisten enemmistöllä ei olisi oikeutta ottaa mitään askelta ennen kuin siihen saataisiin „Severnaja Rabotshaja Gazetan” herrojen, likvidaattorien suostumus.

Työväki hylkäsi likvidaattorit; nyt likvidaattori Larinin suunnitelman mukaan heidän pitäisi päästä jälleen johtavaan asemaan federaation avulla. Larinin ehdottama fede-

raatio on siis yksinkertaisesti yritys tyrkyttää työväenliikkeen hylkäämien likvidaattorien tahtoa työläisille uudelleen. Kun ei päästetty sisään ovesta, järkeilevät likvidaattorit, niin kiivetkäämme sisään ikkunasta ja nimittäkäämme tätä -osiasiallista työväen enemmistön tahdon rikkomista „yhtenäisyysdeksi federaation kautta”.

„Borba” lehden toimitus väittelee Larinin kanssa. Federaatio, t.s. vähittäin tapahtuva likvidaattorien ja marxilaisten sopiminen *tasa-arvoisina osapuolina*, ei tyydytä tuota toimitusta.

Se ei halua sopimista likvidaattorien kanssa, vaan uutta yhteensulautumista heidän kanssaan „yhteisten taktiikkapäätösten pohjalla”, mikä merkitsee, että „Putj Pravdyn” taktillisen linjan ympärille liittyneiden työläisten valtavan enemmistön on *luovuttava* päätöksistään — *likvidaattorien kanssa yhteisen taktiikan* nimessä.

Valveutuneiden työläisten kehitlemä ja koko viime vuosien liikkeen kokemuksella tarkistettu taktiikka olisi „Borba” lehden toimituksen mielipiteen mukaan jätettävä syrjään. Mitä varten? Siksi, että annettaisiin sijaa likvidaattorien taktillisille suunnitelmille ja näkökannoille, jotka itse työväki sekä koko tapahtumien kulku on tuominut.

Valveutuneiden työläisten tahdon, päätösten ja katsomusten täydelliseen halveksumiseen — juuri siihen pohjautuu „Borban” toimituksen julistama yhtenäisyyden aikaansaaminen likvidaattorien kanssa.

Työläisten tahto on tullut esiin selvästi ja täsmällisesti. Jokainen, joka ei ole vielä menettänyt järkeään, pystyy sanomaan tarkalleen, mitä taktiikkaa kannattaa työläisten valtava enemmistö. Mutta nyt pä tuleekin likvidaattori Larin ja julistaa: työväen enemmistön tahto ei merkitse minulle mitään; tuo enemmistö siirtyköön syrjään ja tunnustakoon likvidaattorien ryhmäpahasen tahdon yhdenvertaiseksi ja samanarvoiseksi kuin on tietoisten työläisten enemmistön tahto.

Ja likvidaattorin jälkeen tulee borbalainen sovittelija ja julistaa: ettäkö työläiset ovat kehilleet itselleen tietynlaisen taktiikan ja toimivat sen toteuttamiseksi? Joutavia! Luopukoot tuosta koetellusta taktiikastaan *likvidaattorien kanssa tehtävien yhteisten taktillisten päätösten* hyväksi.

Juuri tätä työläisten enemmistön selvästi ilmaisevan tahdon rikkomista tarkoituksella antaa likvidaattoreille

tasavertainen asema „Borba” lehden sovittelijat nimittävät-kin *yhtenäisyydeksi*.

Mutta se ei ole yhtenäisyyttä, vaan yhtenäisyyden ja työläisten tahdon pilkkaamista.

Marxilaisilla työläisillä on toisenlainen käsitys yhtenäisyydestä.

Ei voi olla federatiivista eikä mitään muutakaan yhtenäisyyttä liberaalisten työväenpoliitikkojen kanssa, työväenliikkeen hajottajien kanssa, enemmistön tahdon rikkojien kanssa. Voi olla ja pitää olla kaikkien johdonmukaisten marxilaisten, kaikkien marxilaisen kokonaisuuden ja „typistämättömien tunnuksien” puolustajain yhtenäisyys likvidaattoreista riippumatta ja ilman heitä.

Yhtenäisyys on suuri asia ja jalo tunnus! Mutta työväen-asia kaipa *marxilaisten yhtenäisyyttä* eikä toisaalta marxilaisten ja toisaalta marxilaisuuden vastustajien ja värentelijäin yhtenäisyyttä.

Ja jokaiselta, joka puhuu yhtenäisyydestä, meidän on kysyttävä: kenen kanssa yhdistytään? likvidaattorienko kanssa? — Silloin meillä ei ole yhdessä mitään tekemistä.

Mutta jos on puhe todella marxilaisesta yhtenäisyydestä, niin silloin me sanomme: jo pravdalaisten lehtien perustamisesta alkaen olemme kutsuneet marxismin kaikkia voimia liittymään yhteen, kutsuneet alhaaltapäin toteutettavaan yhtenäisyyteen, yhtenäisyyteen käytännöllisessä työssä.

Ei mitään liehittelyä likvidaattorien edessä, ei mitään diplomaattisia neuvotteluja kokonaisuutta hajottavien kerhojen kanssa, — on kaikin voimin pyrittävä liittämään marxilaiset työläiset yhteen marxilaisten tunnusten ympärille, marxilaisen kokonaisuuden ympärille. Tietoiset työläiset pitävät rikoksena jokaista yritystä tyrkyttää heille likvidaattorien tahtoa, ja samanlaisena rikoksena he pitävät todellisten marxilaisten voimien hajottamista.

Sillä yhtenäisyyden perustana on luokkakuri, enemmistön tahdon tunnustaminen, yksimielinen toiminta samoissa riveissä ja kulkeminen yhtä jalkaa tämän enemmistön kanssa. Tähän yhtenäisyyteen, tähän kurinalaisuuteen, tähän yksimieliseen toimintaan me tulemme väsymättömästi kutsumaan kaikkia työläisiä.